

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดบริการสาธารณะ COLLABORATIVE PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS IN PUBLIC SERVICE MANAGEMENT

สัญญา เคนาภูมิ^{1,*} และ วัชรารณ จันทนกุล²
Sanya Kenaphoom^{1,*} and Watcharaporn Jantanakul²

(Received: 24 Dec. 2023; Revised: 24 Jan., 2024; Accepted: 29 Jan., 2024)

บทคัดย่อ

การทำงานร่วมกันในการให้บริการสาธารณะ ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ไปสู่โมเดลการกำกับดูแลที่ครอบคลุม ยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น การรับรู้ถึงธรรมชาติที่เชื่อมโยงถึงกันของความท้าทายทางสังคม ควบคู่ไปกับข้อจำกัดของโครงสร้างลำดับชั้นแบบดั้งเดิม ได้กระตุ้นให้เกิดการนำแนวทางการทำงานร่วมกันมาใช้ส่งเสริมการแก้ปัญหาาร่วมกันและส่งเสริมนวัตกรรม บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเชิงวิพากษ์ถึงรากฐานแนวคิดและผลกระทบเชิงปฏิบัติของความคิดริเริ่มการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในบริบทของการให้บริการสาธารณะ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบของความร่วมมือการจัดการภาครัฐและเอกชน ได้แก่ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnerships: PPPs) การใช้ทรัพยากรนอก (Outsourcing) การร่วมทุน (Joint Ventures) การดำเนินการสร้าง-ดำเนินการ-โอน (Build-Operate-Transfer: BOT) การเตรียมการ (Arrangements) การทำข้อตกลงสัมปทาน (Concession Agreements) การทำสัญญาบริการ (Service Contracting) สัญญาการจัดการ (Management Contracts) พันธมิตรเชิงกลยุทธ์และความร่วมมือ (Strategic Alliances and Partnerships) สัญญาตามผลการปฏิบัติงาน (Performance-Based Contracts) และ การมีส่วนร่วมของชุมชนและความร่วมมือด้านผลกระทบทางสังคม (Community Engagement and Social Impact Partnerships) อย่างไรก็ตามความร่วมมือการจัดการภาครัฐและเอกชนล้วนมีทั้งผลกระทบ กล่าวคือ ผลกระทบทางสังคมบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคม รวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน ความสัมพันธ์ และคุณภาพชีวิตโดยรวม ผลกระทบทางเศรษฐกิจชี้ไปที่การเปลี่ยนแปลงในด้านการเงิน ผลผลิต และการเปลี่ยนแปลงของตลาดอันเป็นผลมาจาก

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Assistant Professor Dr., Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Maha Sarakham University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² Assistant Professor Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University

* Corresponding author. E-mail: zumsa_17@hotmail.com

ความพยายามของความร่วมมือ นอกจากนี้ ผลกระทบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและผลประโยชน์ของฝ่ายต่างๆ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ ธุรกิจ และสาธารณะ

คำสำคัญ: ความร่วมมือ, ภาครัฐและเอกชน, การจัดบริการสาธารณะ

Abstract

Cooperative work in public services is marked as a paradigm shift towards a more comprehensive, flexible, and effective governance model. Awareness of the interconnected nature of social challenges, coupled with the limitations of traditional hierarchical structures, has stimulated the adoption of collaborative approaches to foster shared problem-solving and innovation. This article aims to critically explore the foundational concepts and practical implications of public-private collaboration initiatives in public service delivery. The study found that the models of collaboration between the public and private sectors include Public-Private Partnerships (PPPs), Outsourcing, Joint Ventures, Build-Operate-Transfer (BOT) schemes, Arrangements, Concession Agreements, Service Contracting, Management Contracts, Strategic Alliances and Partnerships, Performance-Based Contracts, and Community Engagement and Social Impact Partnerships. However, collaboration between the public and private sectors has both social and economic impacts. Social impacts indicate changes in the societal structure, including factors such as community well-being, relationships, and overall quality of life. Economic impacts pinpoint changes in finance, productivity, and market dynamics as a result of collaborative efforts. Additionally, the impacts on stakeholders highlight the importance of participation and the benefits for various parties, including government agencies, businesses, and the public.

Keywords: Cooperation, Public and private sectors, public service organization

บทนำ

ความเป็นมาของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public - Private Partnership: PPP) ในการให้บริการสาธารณะ แสดงถึงสาขาที่มีพลวัตและการพัฒนาภายใต้การบริหารราชการ ในขณะที่รัฐบาลแสวงหาแนวทางใหม่ๆ เพื่อรับมือกับความท้าทายทางสังคมที่ซับซ้อน ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนได้รับความโดดเด่นในฐานะกลยุทธ์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของการให้บริการสาธารณะ แผน PPP ที่ทำงานร่วมกันเกี่ยวข้องกับความพยายามร่วมกันและความรับผิดชอบร่วมกันระหว่าง

หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานเอกชนในการออกแบบ การจัดหาเงินทุน และการดำเนินโครงการบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน (Savas, 2000; Osborne, 2000) แนวทางการทำงานร่วมกันนี้มีรากฐานมาจากความเชื่อที่ว่าความคุ้มค่าเชิงของทั้งสองภาคส่วนสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์การบริการที่ดีขึ้นและการจัดสรรทรัพยากรที่ดีขึ้น บทความเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนจะสำรวจรากฐานทางทฤษฎี นโยบายปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ โดยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับบริบททางประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของความร่วมมือเหล่านี้เป็นกลไกที่เป็นไปได้ในการให้บริการสาธารณะ

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) คือข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางที่ใช้ร่วมกันในการออกแบบ การจัดหาเงินทุน การนำไปใช้ และการจัดการโครงการหรือบริการที่ภาครัฐจัดหาแบบดั้งเดิม (Yescombe, 2007) ความร่วมมือเหล่านี้เป็นตัวแทนของพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ซึ่งแต่ละฝ่ายมีส่วนสนับสนุนจุดแข็งที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเพื่อจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่ซับซ้อนและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน PPP สามารถใช้รูปแบบต่างๆ ได้ รวมถึงสัมปทาน ข้อตกลงการสร้าง-ดำเนินการ-โอน (BOT) และสัญญาบริการ ซึ่งสะท้อนถึงความหลากหลายของรูปแบบการทำงานร่วมกันที่ใช้ในภาคส่วนและอุตสาหกรรมต่างๆ (Hodge and Greve, 2007) หลักการพื้นฐานของ PPP อยู่ที่การควบคุมประสิทธิภาพ นวัตกรรม และความเชี่ยวชาญของภาคเอกชน ในขณะที่เดียวกันก็สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นโยบายสาธารณะ และรับประกันการให้บริการที่จำเป็นแก่ชุมชน

คำจำกัดความของ PPP เน้นย้ำถึงความสำคัญของการแบ่งปันความเสี่ยงและการจัดสรรความรับผิดชอบระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้วยข้อตกลงตามสัญญาที่เป็นทางการ PPP จะแยกแยะบทบาท สิทธิ และภาระผูกพันของหุ้นส่วนแต่ละราย โดยจัดการกับข้อกังวลที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนสำหรับโครงการมาตรฐานการปฏิบัติงาน และกลยุทธ์การลดความเสี่ยง (Yescombe, 2007) กรอบโครงสร้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากร และสร้างแรงจูงใจสำหรับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกันที่ช่วยปรับปรุงผลลัพธ์ของโครงการและประสิทธิภาพในการให้บริการ

แม้ว่าแนวคิดของ PPP จะได้รับความนิยมทั่วโลกในฐานะกลไกในการให้บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน แต่สิ่งสำคัญคือต้องรับทราบความแตกต่างทางบริบทและความแปรผันในการนำไปปฏิบัติในประเทศและภูมิภาคต่างๆ ปัจจัยทางวัฒนธรรม กฎหมาย และสถาบันมีส่วนทำให้เกิดความหลากหลายในรูปแบบ PPP และระดับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ทำให้จำเป็นต้องมีความเข้าใจบริบทท้องถิ่นอย่างละเอียดเพื่อประเมินและจัดการความร่วมมือเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ (Hodge and Greve, 2007)

วิวัฒนาการของแนวทางความร่วมมือในการให้บริการสาธารณะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการตัดสินใจระดับนโยบาย โดยได้รับแรงหนุนจากการตระหนักว่าการจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่ซับซ้อนนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายราย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร และภาคเอกชน ในอดีต การให้บริการสาธารณะมีลักษณะเด่นด้วยโมเดลแบบลำดับขั้นและแบบแยกส่วน โดยมีหน่วยงานภาครัฐทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการหลัก อย่างไรก็ตาม การยอมรับข้อจำกัดของโมเดลนี้

เพิ่มมากขึ้น ควบคู่ไปกับความต้องการการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากร ได้นำไปสู่การนำแนวทางการทำงานร่วมกันมาใช้ (Bryson et al., 2015)

ความสำคัญของแนวทางการทำงานร่วมกันในการให้บริการสาธารณะอยู่ที่ศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญ ทรัพยากร และมุมมองที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการและการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โมเดลการกำกับดูแลการทำงานร่วมกัน เช่น ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และความร่วมมือระหว่างภาคส่วน ช่วยให้สามารถรวบรวมทรัพยากรและแบ่งปันความเสี่ยง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพและนวัตกรรมในการให้บริการ (Emerson et al., 2012) แนวทางเหล่านี้ส่งเสริมกระบวนการตัดสินใจที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมในการกำหนดและการดำเนินนโยบายและแผนงาน

นอกจากนี้ วิวัฒนาการของแนวทางการทำงานร่วมกันสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มที่กว้างขึ้นต่อการกำกับดูแลแบบเครือข่าย และการยอมรับว่าความท้าทายทางสังคมหลายประการนั้นซับซ้อนเกินกว่าที่หน่วยงานเดียวจะจัดการอย่างโดดเดี่ยว ธรรมชาติของประเด็นร่วมสมัยที่เชื่อมโยงถึงกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ วิกฤตการณ์ด้านสาธารณสุข และความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมีความพยายามร่วมกันที่ก้าวข้ามขอบเขตของระบบราชการแบบดั้งเดิม (Ansell and Gash, 2008) ภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของแนวทางการทำงานร่วมกันเน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับโครงสร้างการกำกับดูแลที่ปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งสามารถนำทางความซับซ้อนของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกันก็รับประกันการส่งมอบบริการสาธารณะคุณภาพสูง ยกตัวอย่าง กรณีศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมของประเทศญี่ปุ่น จากการฝึกอบรมและศึกษาดูงานนั้น พบว่าในการบริหารจัดการที่เป็นความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคส่วนต่าง ๆ นั้น มีกรณีที่เป็น บทเรียนการดำเนินการในรูปแบบดังกล่าวที่น่าสนใจ และจะขอกล่าวถึงในที่นี้ ได้แก่ Kyo Terrace ของ Kyoto Prefecture ในการดำเนินการตามแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศของจังหวัดเกียวโต (Kyoto Prefecture) ได้มีมาตรการส่งเสริม ให้มีพื้นที่สีเขียวบนตึกหรืออาคารต่างๆ จังหวัดเกียวโตจึงได้ทำโครงการตึกหลังคาเขียว (Kyo Terrace) โดยจัดทำพื้นที่สีเขียวบนหลังคาตึกของศาลากลางจังหวัดเกียวโต ซึ่งทำให้อุณหภูมิของพื้นผิวลดลง 2-3 องศาในช่วงฤดูร้อนและรักษาความร้อนไว้ได้ 1 - 2 องศาในช่วงฤดูหนาว เป็นการประหยัด พลังงาน ลดการปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ และเป็นการปรับปรุง สภาพแวดล้อมในเมืองไปด้วย (อุมา ศรีสุข, 2565)

จะเห็นได้ว่าวิวัฒนาการและความสำคัญของแนวทางการทำงานร่วมกันในการให้บริการสาธารณะ ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ไปสู่โมเดลการกำกับดูแลที่ครอบคลุม ยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น การรับรู้ถึงธรรมชาติที่เชื่อมโยงถึงกันของความท้าทายทางสังคม ควบคู่ไปกับข้อจำกัดของโครงสร้างลำดับชั้นแบบดั้งเดิม ได้กระตุ้นให้เกิดการนำแนวทางการทำงานร่วมกันมาใช้ที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาาร่วมกันและส่งเสริมนวัตกรรม

วัตถุประสงค์การศึกษา

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเชิงวิพากษ์ถึงรากฐานแนวคิดและผลกระทบเชิงปฏิบัติของความคิดริเริ่มการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในบริบทของการให้บริการสาธารณะ

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาเรื่องนี้เป็นการตรวจสอบรากฐานทางทฤษฎี การใช้งานจริง และหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในบริบทของการให้บริการสาธารณะ โดยเจาะลึกรูปแบบต่างๆ ของความร่วมมือ รวมถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) สำรวจรูปแบบที่หลากหลายและการนำไปปฏิบัติในภาคส่วนต่างๆ บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินขอบเขตของแนวทางการทำงานร่วมกันในการให้บริการสาธารณะ โดยกล่าวถึงมิติต่างๆ ของการกำกับดูแล การจัดสรรทรัพยากร และผลกระทบต่อสังคม ความสำคัญของบทความนี้อยู่ที่ศักยภาพในการให้ข้อมูลแก่การอภิปรายทางวิชาการและชี้แนะผู้กำหนดนโยบายโดยการให้ข้อมูลเชิงลึกที่เหมาะสมเกี่ยวกับภูมิทัศน์ที่กำลังพัฒนาของการริเริ่มการทำงานร่วมกัน เสนอการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ถึงผลกระทบ และมีส่วนร่วมในวาทกรรมที่กำลังดำเนินอยู่เกี่ยวกับการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสาธารณะ การส่งมอบบริการผ่านความร่วมมือเชิงนวัตกรรม

การทบทวนผลงานเขียนทางวิชาการ

จากการทบทวนผลงานเขียนทางวิชาการเบื้องต้นพบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. มุมมองทางประวัติศาสตร์ของ Public Private Partnership (PPP)

1.1 เหตุการณ์สำคัญและการพัฒนา มุมมองทางประวัติศาสตร์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) เผยให้เห็นเหตุการณ์สำคัญและการพัฒนาที่สำคัญหลายชุดที่มีอิทธิพลต่อวิวัฒนาการของพวกเขา หนึ่งในกรณีแรกสุดสามารถย้อนกลับไปในศตวรรษที่ 19 เมื่อบริษัทเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการก่อสร้างและดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สะพานและทางรถไฟ ซึ่งแนวคิดสมัยใหม่ของ PPP ได้รับความโดดเด่นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 โดยมีเหตุการณ์สำคัญที่สำคัญในสหราชอาณาจักรในช่วงทศวรรษ 1990 รูปแบบการให้เอกชนริเริ่มการลงทุนแทนรัฐ (Private Finance Initiative: PFI) มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดหาเงินทุนและการส่งมอบโครงการโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ แนวคิดนี้แพร่กระจายไปยังประเทศอื่นๆ มากขึ้น โดยมีคำศัพท์และการนำไปใช้ที่แตกต่างกันออกไป การพัฒนาที่ตามมา เช่น การสร้างหน่วย PPP เฉพาะในรัฐบาล และการจัดตั้งแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับสากล ได้มีส่วนในการปรับปรุงและการนำโมเดล PPP ไปใช้ทั่วโลก (Savas, 2000)

1.2 แนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก: วิถีประวัติศาสตร์ของพรรคพลังประชาชนได้เห็นแนวโน้มและความแปรผันที่หลากหลายในระดับโลก แม้ว่าสหราชอาณาจักรเป็นผู้บุกเบิกในการส่งเสริม PPP ผ่าน PFI แต่ประเทศอื่นๆ รวมถึงออสเตรเลีย แคนาดา และบางส่วนของยุโรป ก็ได้นำรูปแบบที่คล้ายกันซึ่งมี

รูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ในสหรัฐอเมริกา การใช้ PPP มีมากขึ้น โดยมีความแตกต่างกันในแต่ละรัฐ เนื่องจากความแตกต่างในกรอบทางกฎหมายและการพิจารณาทางการเมือง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวในบริบทที่หลากหลาย รูปแบบ PPP ที่แตกต่างกันทั่วโลกเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพิจารณาปัจจัยในท้องถิ่นและกรอบการทำงานของสถาบันในการกำหนดรูปแบบการออกแบบและความสำเร็จของโครงการริเริ่มการทำงานร่วมกัน (Dye, 2006)

1.3 ความท้าทายและคำวิจารณ์: แม้ว่ามุมมองทางประวัติศาสตร์จะเน้นย้ำถึงการเติบโตและความหลากหลายของ PPP แต่ก็ยังเน้นย้ำถึงความท้าทายและการวิพากษ์วิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนบางครั้งส่งผลให้มีการละเลยผลประโยชน์สาธารณะในระยะยาว มีการหยิบยกข้อกังวลเกี่ยวกับความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และผลกระทบทางสังคมของแผน PPP โดยมีการฉ้อโกงความล้มเหลวของโครงการและภาระทางการเงินต่อภาครัฐ ความท้าทายเหล่านี้นำไปสู่การถกเถียงอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับขอบเขตและข้อจำกัดที่เหมาะสมของพรรคพลังประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการตรวจสอบประสิทธิภาพทางประวัติศาสตร์อย่างรอบคอบเพื่อแจ้งแนวทางปฏิบัติในอนาคต (Hodge and Greve, 2007)

1.4 การพัฒนาและนวัตกรรมล่าสุด: ได้เห็นวิวัฒนาการของภูมิทัศน์ PPP พร้อมกับการเกิดขึ้นของรูปแบบและนวัตกรรมใหม่ๆ รัฐบาลและหน่วยงานเอกชนกำลังสำรวจรูปแบบต่างๆ เช่น การทำสัญญาตามผลงาน ข้อตกลงการแบ่งรายได้ และโมเดลตามผลลัพธ์ จุดมุ่งเน้นได้เปลี่ยนจากโมเดลการทำธุรกรรมล้วนๆ มาเป็นความร่วมมือระยะยาวที่เน้นความคุ้มค่าและผลลัพธ์ที่ยั่งยืน นวัตกรรมในกลไกการแบ่งปันความเสี่ยงและการบูรณาการเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูลกำลังกำหนดภูมิทัศน์ร่วมสมัยของ PPP การพัฒนาเหล่านี้เน้นถึงความสามารถในการปรับตัวของ PPP ต่อการเปลี่ยนแปลงบริบททางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสังคม เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสวงหาแนวทางที่ซับซ้อนและร่วมมือกันมากขึ้นเพื่อจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อน (Grimsey and Lewis, 2004)

1.5 อนาคตในอนาคตและผลการวิจัย: มุมมองทางประวัติศาสตร์ของพรรคพลังประชาชนจะกำหนดเวทีสำหรับการทำความเข้าใจแนวโน้มในอนาคตและผลจากการวิจัย ในขณะที่รัฐบาลทั่วโลกยังคงต่อสู้กับความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการปรับปรุงการให้บริการ PPP จึงมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นกลยุทธ์สำคัญ การวิจัยในอนาคตสามารถเจาะลึกไปสู่การปรับปรุงโมเดล PPP เพื่อให้มั่นใจว่ามีการบริหารความเสี่ยง การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการประเมินผลกระทบทางสังคมที่ดีขึ้น นอกจากนี้ การสำรวจศักยภาพของ PPP ในภาคส่วนเกิดใหม่ เช่น การบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมืองอัจฉริยะ และนวัตกรรมด้านการดูแลสุขภาพ มอบช่องทางที่น่าตื่นเต้นสำหรับการสอบถามทางวิชาการ การทำความเข้าใจบริบททางประวัติศาสตร์เป็นรากฐานสำหรับการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในอนาคตที่ใช้ประโยชน์จากประโยชน์ของ PPP ในขณะเดียวกันก็จัดการกับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ (Grimsey and Lewis, 2004)

2. กรอบทฤษฎี

2.1 รูปแบบและกรอบการทำงานสำหรับการทำความเข้าใจ PPP: กรอบทฤษฎีสำหรับการทำความเข้าใจความเข้าใจความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) เกี่ยวข้องกับโมเดลและกรอบการทำงานต่างๆ ที่ให้เลนส์แนวคิดสำหรับการวิเคราะห์พลวัตของความคิดริเริ่มในการทำงานร่วมกัน เศรษฐศาสตร์ต้นทุนการทำธุรกรรม (TCE) และทฤษฎีหลัก-ตัวแทน มักใช้เพื่ออธิบายโครงสร้างการกำกับดูแลและความสัมพันธ์ภายใน PPP TCE เน้นย้ำการเลือกโครงสร้างการกำกับดูแลโดยพิจารณาจากการลดต้นทุนการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการตัดสินใจให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในกรณีที่ให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในทางกลับกัน ทฤษฎีหลัก-ตัวแทน สำนวความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความไม่สมดุลของข้อมูลและการจัดแนวความสนใจระหว่างภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ ทฤษฎีสถาบันยังให้ความกระจ่างเกี่ยวกับผลกระทบของสถาบันที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการต่อการพัฒนาพรรคพลังประชาชน ซึ่งมีอิทธิพลต่อกฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน และความชอบธรรมที่ความร่วมมือเหล่านี้ดำเนินการ (Williamson, 1985; North, 1991; Hart, 2003)

2.2 บทบาทของความร่วมมือในการให้บริการสาธารณะ: การทำงานร่วมกันทำหน้าที่เป็นส่วนสำคัญของกรอบทฤษฎีในการทำความเข้าใจ PPP ในการให้บริการสาธารณะ โมเดลการกำกับดูแลการทำงานร่วมกันเน้นถึงความสำคัญของการเป็นหุ้นส่วน การส่งเสริมการตัดสินใจร่วมกัน และความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน โมเดลนี้รับรู้ว่าการทำงานร่วมกันช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการให้บริการโดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่เสริมกันของทั้งสองภาคส่วน ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัตของการตอบแทนซึ่งกันและกันและผลประโยชน์ร่วมกันในการเตรียมการร่วมมือกัน โดยเน้นบทบาทของความไว้วางใจและเป้าหมายร่วมกันในการดำรงความเป็นหุ้นส่วนอย่างยั่งยืน (Ansell and Gash, 2008; Provan and Milward, 1995)

2.3 ความท้าทายและข้อจำกัดในมุมมองทางทฤษฎี: แม้ว่ากรอบทางทฤษฎีจะนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่า แต่ก็ยังก่อให้เกิดความท้าทายและข้อจำกัดในการทำความเข้าใจความซับซ้อนของ PPP นักวิจารณ์ยืนยันว่าลักษณะการทำธุรกรรมของแบบจำลองบางแบบอาจทำให้ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและพลวัตทางสังคมที่มีอยู่ในความร่วมมือมากเกินไป ข้อจำกัดของการพึ่งพาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เพียงอย่างเดียวปรากฏชัดเจนเมื่อพิจารณามิติทางสังคม สิ่งแวดล้อม และจริยธรรมในการให้บริการสาธารณะ การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ต้องใช้แนวทางบูรณาการที่รวมเอาปัจจัยทางสังคมและการเมืองเข้าด้วยกัน และพิจารณาแรงจูงใจและคุณค่าที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับ PPP (Rhodes, 1996)

2.4 กระบวนทัศน์ทางทฤษฎีที่เกิดขึ้นใหม่: ภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของพรรคพลังประชาชนได้ก่อให้เกิดกระบวนทัศน์ทางทฤษฎีที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของสังคมและความท้าทายระดับโลก เช่น ทฤษฎีคุณค่าสาธารณะ เน้นการสร้างคุณค่าสาธารณะผ่านธรรมาภิบาลร่วมกัน โดยเน้นความสำคัญของผลลัพธ์ทางสังคมที่นอกเหนือไปจากประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยมุ่งเน้นไปที่ความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย โดยตระหนักถึงความจำเป็นในการไม่แบ่งแยกและการตอบสนองใน PPP กระบวนทัศน์ที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้ส่งสัญญาณถึงการ

เปลี่ยนแปลงไปสู่แนวทางแบบองค์รวมและรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อทำความเข้าใจและประเมินผลกระทบของการริเริ่มความร่วมมือในการให้บริการสาธารณะ (Moore, 1995; Freeman, 1984)

2.5 ผลกระทบต่อการวิจัยและการปฏิบัติ: กรอบทฤษฎีสำหรับการทำความเข้าใจพรรคพลังประชาชนมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการวิจัยและการปฏิบัติ การวิจัยในอนาคตควรสำรวจการบูรณาการมุมมองทางทฤษฎีที่หลากหลายเพื่อจับความซับซ้อนของการกำกับดูแลการทำงานร่วมกันใน PPP อย่างครอบคลุม ผู้กำหนดนโยบายจะได้รับประโยชน์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของกรอบทฤษฎีในการออกแบบแผน PPP ที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางสังคม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และนำทางไปสู่ความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการให้บริการสาธารณะ (Bovaird and Löffler, 2014)

3.การวิพากษ์วิจารณ์และความท้าทาย

3.1 ข้อกังวลด้านจริยธรรมและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ต้องเผชิญกับการพิจารณาอย่างละเอียดและข้อกังวลด้านจริยธรรม การแปรรูปบริการสาธารณะที่จำเป็น เช่น การดูแลสุขภาพและการศึกษา ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความเสมอภาค การเข้าถึง และการจัดลำดับความสำคัญของผลกำไรมากกว่าสวัสดิการสาธารณะ การพิจารณาด้านจริยธรรมยังครอบคลุมถึงความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีความกังวลเกี่ยวกับการขาดความเปิดเผยในกระบวนการตัดสินใจและความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น การจัดการข้อกังวลด้านจริยธรรมเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการรับรองว่า PPP สอดคล้องกับค่านิยมทางสังคม และจัดลำดับความสำคัญของผลประโยชน์สาธารณะมากกว่าวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจที่แคบ (Daly, 2014; Hodge and Greve, 2007)

3.2 ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว: ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของพรรคพลังประชาชนขึ้นอยู่กับปัจจัยมากมายที่ครอบคลุมมิติทางสถาบัน เศรษฐกิจ และสังคม ปัจจัยทางสถาบัน ได้แก่ กรอบกฎหมายและข้อบังคับที่ควบคุม PPP โดยความไม่เพียงพอในด้านเหล่านี้มักมีส่วนทำให้เกิดความล่าช้าและความไร้ประสิทธิภาพของโครงการ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น สภาพตลาดและกลไกทางการเงิน ก็มีบทบาทสำคัญในการพิจารณาความเป็นไปได้ของ PPP ปัจจัยทางสังคม รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการสนับสนุนจากชุมชน มีอิทธิพลต่อการยอมรับและความสำเร็จของโครงการริเริ่มความร่วมมือ ความสามารถและความสามารถของภาคีทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนกลไกการแบ่งปันความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินการ PPP ให้ประสบความสำเร็จ อิทธิพลซึ่งกันและกันที่ซับซ้อนของปัจจัยเหล่านี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการทำความเข้าใจแบบองค์รวมของความแตกต่างเชิงบริบทที่นำไปสู่ผลลัพธ์ของโครงการ PPP (Grimsey and Lewis, 2004; Yescombe, 2007)

3.3 การจัดสรรและการจัดการความเสี่ยงไม่เพียงพอ: ความท้าทายที่สำคัญประการหนึ่งใน PPP เกี่ยวข้องกับการจัดสรรและการบริหารความเสี่ยง การถ่ายโอนความเสี่ยงจากสาธารณะไปยังภาคเอกชนมักจะไม่สมบูรณ์ ซึ่งนำไปสู่การขัดเกลาความเสี่ยงบางอย่างทางสังคมไปพร้อมๆ กับการแปรรูปผลกำไร กลไกการประเมินและการจัดสรรความเสี่ยงที่ไม่เพียงพออาจส่งผลให้เกิดภาระทางการเงินที่ไม่คาดคิดต่อภาครัฐและบ่อนทำลายประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นตามเจตนาของ PPP การสร้างสมดุลระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทน

เป็นงานที่ซับซ้อน ซึ่งต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงปัจจัยต่างๆ การจัดการกับความท้าทายนี้จำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดเกี่ยวกับพลวัตความเสี่ยงและการพัฒนากรอบสัญญาที่มุ่งให้เกิดการบริหารความเสี่ยงอย่างมีความรับผิดชอบ (Hodge and Greve, 2007; Grimsey and Lewis, 2004)

3.4 ผลกระทบทางการเงินในระยะยาว: ผลกระทบทางการเงินในระยะยาวของ PPP โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับศักยภาพของต้นทุนที่ซ่อนอยู่และภาระทางการเงินต่อภาครัฐ ระยะเวลาสัมพัทธ์ที่ยาวนานอาจนำไปสู่ความท้าทายในการคาดการณ์ข้อผูกพันทางการเงินในอนาคตอย่างแม่นยำ และการปรับตัวให้เข้ากับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาค่าธรรมเนียมผู้ใช้และแหล่งรายได้เพื่อชำระคืนการลงทุนภาคเอกชนทำให้เกิดความไม่แน่นอนทางการเงิน การประเมินความคุ้มค่าที่แท้จริงของ PPP จำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงต้นทุนตลอดวงจรชีวิต การเจรจาใหม่ที่เกิดขึ้น และความสามารถของหน่วยงานสาธารณะในการปฏิบัติตามภาระผูกพันทางการเงินในช่วงเวลาที่ขยายออกไป (Grimsey and Lewis, 2004; Yescombe, 2007)

3.5 ผลกระทบต่อความเสมอภาคทางสังคมและการไม่แบ่งแยก: ผลกระทบต่อความเท่าเทียมทางสังคมและการไม่แบ่งแยก มีความกังวลว่าบริการที่จำเป็นบางอย่าง เช่น การดูแลสุขภาพหรือการศึกษา อาจเข้าถึงได้น้อยลงหรือมีคุณภาพต่ำลงสำหรับประชากรชายขอบหรือด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ เมื่ออยู่ภายใต้โมเดลที่ขับเคลื่อนด้วยผลกำไรภายใน PPP ศักยภาพในการกีดกันทางสังคมและความแตกต่างในการให้บริการตอกย้ำความสำคัญของการประเมินผลกระทบทางสังคมของ PPP อย่างละเอียด เพื่อให้แน่ใจว่าประโยชน์ของโครงการริเริ่มความร่วมมือจะได้รับการกระจายอย่างเท่าเทียมกัน และประชากรกลุ่มเปราะบางจะไม่ได้รับผลกระทบอย่างไม่เป็นสัดส่วนจากข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปและการส่งมอบบริการที่มุ่งเน้นผลกำไร (Daly, 2014; Hodge and Greve, 2007)

วิธีการศึกษา

1. การออกแบบกรอบการศึกษา

1.1 การคัดเลือกผลงานเขียนทางวิชาการ: การออกแบบการวิจัยเกี่ยวข้องกับแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการเลือกแหล่งผลงานเขียนทางวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษา กระบวนการนี้เริ่มต้นด้วยการระบุและเข้าถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจรวมถึงสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ รายงานของรัฐบาล เอกสารนโยบาย กรอบกฎหมาย และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ในการให้บริการสาธารณะ การเลือกแหล่งผลงานเขียนทางวิชาการเป็นไปตามความต้องการตัวอย่างที่ครอบคลุมและเป็นตัวแทนซึ่งรวบรวมวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ กรอบทางทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ PPP ในทางปฏิบัติ ฐานข้อมูล ห้องสมุด และที่เก็บข้อมูลออนไลน์ได้รับการค้นหอย่างเป็นระบบเพื่อให้แน่ใจว่ามีการรวมมุมมองที่หลากหลายและข้อมูลที่กว้างขวาง เป้าหมายคือการสร้างรากฐานที่รอบด้านและอิงหลักฐานเชิงประจักษ์สำหรับการศึกษา เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดที่เกี่ยวข้องกับความคิดริเริ่มการทำงานร่วมกันในการให้บริการสาธารณะ

1.2 เกณฑ์การรวมและการยกเว้น: การกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและคัดออก การออกแบบงานวิจัยได้กำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการเลือกและกรองแหล่งผลงานเขียนทางวิชาการ เกณฑ์การคัดเลือกจะระบุคุณลักษณะหรือคุณลักษณะที่ทำให้เอกสารเข้าเกณฑ์การพิจารณาในการศึกษาวิจัย ซึ่งอาจรวมถึงความเกี่ยวข้องกับคำถามการวิจัย วันที่ตีพิมพ์ จุดเน้นทางภูมิศาสตร์ และความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา ตัวอย่างเช่นบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสาร peer-reviewed หรือรายงานจากหน่วยงานภาครัฐที่มีชื่อเสียงอาจจัดลำดับความสำคัญ ในทางกลับกัน เกณฑ์การคัดออกจะสรุปปัจจัยที่นำไปสู่การแยกเอกสารออกจากการศึกษา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ลำสมัย หรือไม่ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การออกแบบการวิจัยช่วยให้มั่นใจได้ในการเลือกแหล่งผลงานเขียนทางวิชาการคุณภาพสูงและตรงประเด็น ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผลการวิจัยมีความเข้มงวดและถูกต้องแม่นยำโดยการใช้เกณฑ์เหล่านี้

ดังนั้นด้วยการกำหนดรูปแบบการวิจัยที่ชัดเจนซึ่งเน้นการเลือกแหล่งผลงานเขียนทางวิชาการ รวมถึงเกณฑ์ในการรวมและการคัดออก การศึกษานี้สร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการทบทวนและวิเคราะห์ผลงานเขียนทางวิชาการเกี่ยวกับแผน PPP ในการให้บริการสาธารณะอย่างเป็นระบบ แนวทางนี้ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย และอำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับมิติทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎี และการปฏิบัติของโครงการริเริ่มความร่วมมือในภาครัฐ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การระบุผลงานเขียนทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง: กระบวนการรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นด้วยการระบุผลงานเขียนทางวิชาการที่เกี่ยวข้องซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ในการให้บริการสาธารณะ ผลงานเขียนทางวิชาการทำหน้าที่เป็นแหล่งภาพและเสียงที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกมุมมอง และตัวอย่างในโลกแห่งความเป็นจริงของโครงการริเริ่มความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน การระบุผลงานเขียนทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้นหอย่างเป็นระบบบนแพลตฟอร์มต่างๆ รวมถึงบริการสตรีมมิ่ง ช่องการศึกษา และฐานข้อมูลผลงานเขียนทางวิชาการ เกณฑ์การคัดเลือกอาจรวมถึงการมุ่งเน้นของผลงานเขียนทางวิชาการเกี่ยวกับโครงการ PPP ความน่าเชื่อถือของการผลิต และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย การศึกษานี้มุ่งเป้าที่จะเสริมการเล่าเรื่องด้วยองค์ประกอบภาพ ด้วยการรวมผลงานเขียนทางวิชาการเข้ากับกระบวนการรวบรวมข้อมูล โดยนำเสนอภาพองค์รวมเกี่ยวกับความท้าทาย ความสำเร็จ และผลกระทบทางสังคมของพรรคพลังประชาชน

2.2 การรวบรวมแหล่งข้อมูลระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ: การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับการรวบรวมแหล่งข้อมูลหลักและแหล่งรองเพื่อสร้างชุดข้อมูลที่ครอบคลุมสำหรับการวิเคราะห์ แหล่งข้อมูลหลักอาจรวมถึงเอกสารต้นฉบับ แหล่งข้อมูลรองประกอบด้วยบทความทางวิชาการ รายงาน และบทวิเคราะห์จากวารสารวิชาการ สิ่งตีพิมพ์ของรัฐบาล และแหล่งข้อมูลที่มีชื่อเสียงซึ่งให้บริบท กรอบทฤษฎี และมุมมองเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับ PPP กระบวนการรวบรวมได้รับการชี้แนะโดยความต้องการความหลากหลายและความลึกใน

แหล่งข้อมูลเพื่อรวบรวมแง่มุมต่างๆ ของเนื้อหาสาระ การรวมแหล่งข้อมูลหลักช่วยให้เกิดบัญชีโดยตรงและข้อมูลเชิงลึก ในขณะที่แหล่งข้อมูลรองให้ความเข้าใจทางทฤษฎีและบริบทที่กว้างขึ้น

การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่พิถีพิถันในการระบุผลงานเขียนทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมแหล่งข้อมูลต้นฉบับดั้งเดิม และรวบรวมชุดข้อมูลที่รวมเอาวัสดุหลักและวัสดุรอง แนวทางนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความเข้มข้นและความลึกของผลการวิจัย โดยนำเสนอความเข้าใจแบบองค์รวมมากขึ้นเกี่ยวกับความซับซ้อน ความท้าทาย และผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับโครงการริเริ่มความร่วมมือในภาครัฐ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis): การวิเคราะห์เฉพาะเรื่องใช้เป็นวิธีการพื้นฐานในการตรวจสอบและตีความข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับจากแหล่งที่เลือก รวมถึงผลงานเขียนทางวิชาการ รายงาน และสารคดี กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการระบุ การวิเคราะห์ และการรายงานรูปแบบหรือประเด็นหลักอย่างเป็นระบบภายในชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ในการให้บริการสาธารณะ หัวข้ออาจครอบคลุมกรอบทางทฤษฎี วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ปัจจัยความสำเร็จ ความท้าทาย และผลกระทบทางสังคมของความคิดริเริ่มการทำงานร่วมกัน ด้วยแนวทางอุปนัย ธีม (Theme) ต่างๆ จะเกิดขึ้นจากข้อมูล ซึ่งช่วยให้สามารถสำรวจมิติต่างๆ ของ PPP ได้อย่างครอบคลุม การวิเคราะห์เฉพาะเรื่องจัดให้มีกรอบการทำงานที่มีโครงสร้างสำหรับการจัดระเบียบและการตีความข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งเอื้อต่อความเข้าใจที่เหมาะสมยิ่งในเนื้อหาสาระ

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบกรณี PPP ต่างๆ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อตรวจสอบความแปรผัน ความคล้ายคลึง และแนวโน้มในกรณี PPP ที่แตกต่างกัน สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบแง่มุมต่างๆ ของโครงการ PPP ที่เลือกอย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น ภาคส่วน ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ขนาดของโครงการ และตัวชี้วัดความสำเร็จ วัตถุประสงค์คือเพื่อระบุรูปแบบ บทเรียนที่ได้รับ และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดซึ่งอาจถ่ายทอดข้ามบริบทต่างๆ การวิเคราะห์เปรียบเทียบช่วยในการแยกแยะปัจจัยเชิงบริบทที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของ PPP และมีส่วนช่วยในการพัฒนาความเข้าใจที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับเกณฑ์ความสำเร็จและความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการทำงานร่วมกัน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างข้อมูลเชิงลึกที่ให้ข้อมูลทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติในด้านการให้บริการสาธารณะผ่าน PPP ด้วยการสังเคราะห์ข้อมูลจากกรณีต่างๆ

ดังนั้นการผสมผสานระหว่างการวิเคราะห์เฉพาะเรื่องและการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการตีความทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้มั่นใจว่ามีการสำรวจคำถามการวิจัยอย่างครอบคลุม การวิเคราะห์เฉพาะเรื่องช่วยให้สามารถตรวจสอบเนื้อหาในเชิงลึกได้ ในขณะที่การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบช่วยให้เข้าใจรูปแบบและความแปรผันในกรณี PPP ที่แตกต่างกันในวงกว้างมากขึ้น วิธีการวิเคราะห์เหล่านี้ร่วมกันมีส่วนช่วยในการพัฒนาข้อค้นพบที่เหมาะสมยิ่ง ซึ่งเสริมสร้างวาทกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับความซับซ้อนและพลวัตของพรรคพลังประชาชนในการให้บริการสาธารณะ

ผลการศึกษา

1. รูปแบบของความร่วมมือการจัดการภาครัฐและเอกชน

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจมีรูปแบบต่างๆ กัน ซึ่งแต่ละรูปแบบปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและวัตถุประสงค์เฉพาะของความร่วมมือ ต่อไปนี้เป็นความร่วมมือบางประเภททั่วไประหว่างภาครัฐและเอกชน

1.1 ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnerships (PPPs)) แผน PPP เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระยะยาวระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการออกแบบ จัดหาเงินทุน ดำเนินการ และดำเนินโครงการหรือบริการที่ภาครัฐจัดหาแต่เดิม ความร่วมมือรูปแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของทั้งสองภาคส่วน โดยผสมผสานการกำกับดูแลสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคม เข้ากับประสิทธิภาพและนวัตกรรมของภาคเอกชน

1.2 การใช้ทรัพยากรนอก (Outsourcing) โดยเกิดขึ้นเมื่อองค์กรสาธารณะทำสัญญางาน หน้าที่ หรือบริการเฉพาะแก่บริษัทเอกชน สิ่งนี้ช่วยให้ภาครัฐได้รับประโยชน์จากทักษะเฉพาะทางและประสิทธิภาพของหน่วยงานเอกชนในด้านต่างๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการด้านการบริหาร

1.3 การร่วมทุน (Joint Ventures): การร่วมทุนเกี่ยวข้องกับการสร้างองค์กรใหม่โดยหุ้นส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน การแบ่งปันความเสี่ยง ความรับผิดชอบต่อ และผลประโยชน์ แนวทางการทำงานร่วมกันนี้มักใช้สำหรับโครงการหรือโครงการริเริ่มเฉพาะที่ทั้งสองภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรและความเชี่ยวชาญ

1.4 การดำเนินการสร้าง-ดำเนินการ-โอน (BOT) (Build-Operate-Transfer (BOT) Arrangements): ข้อตกลงของ ธปท. เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนภาคเอกชน การก่อสร้าง และการดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ เอกชนดำเนินโครงการตามระยะเวลาที่กำหนด หลังจากนั้นจึงโอนกรรมสิทธิ์และการดำเนินโครงการกลับไปยังภาครัฐ

1.5 ข้อตกลงสัมปทาน (Concession Agreements): ข้อตกลงสัมปทานให้สิทธิแก่เอกชนในการดำเนินการและบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการสาธารณะตามระยะเวลาที่กำหนด ภาคเอกชนมักจะจ่ายเงินให้ภาครัฐสำหรับสัมปทานนี้และมีหน้าที่รับผิดชอบต่อในการสร้างรายได้จากการดำเนินงาน

1.6 การทำสัญญาบริการ (Service Contracting) สัญญาบริการเกี่ยวข้องกับการที่รัฐบาลทำสัญญากับบริษัทเอกชนเพื่อให้บริการเฉพาะในนามของภาครัฐ แนวทางนี้ช่วยให้ภาครัฐสามารถเข้าถึงความเชี่ยวชาญและประสิทธิภาพของภาคเอกชนในการให้บริการได้

1.7 สัญญาการจัดการ (Management Contracts): ในสัญญาการจัดการ มีการว่าจ้างองค์กรเอกชนให้จัดการและดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการสาธารณะในช่วงเวลาที่กำหนด ภาคเอกชนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อในการดำเนินงานในแต่ละวัน ในขณะที่ภาครัฐยังคงเป็นเจ้าของ

1.8 พันธมิตรเชิงกลยุทธ์และความร่วมมือ (Strategic Alliances and Partnerships): พันธมิตรเชิงกลยุทธ์เกี่ยวข้องกับข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งอาจรวมถึงการวิจัยร่วม การพัฒนา หรือการให้บริการ ความร่วมมืออาจแตกต่างกันในรูปแบบและโครงสร้าง ทำให้มีความยืดหยุ่นในการทำงานร่วมกัน

1.9 สัญญาตามผลการปฏิบัติงาน (Performance-Based Contracts): สัญญาตามผลงานจะผูกค่าตอบแทนของผู้รับเหมาเอกชนเข้ากับความสำเร็จของตัวชี้วัดประสิทธิภาพหรือผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจง สิ่งนี้กระตุ้นให้พันธมิตรเอกชนส่งมอบบริการคุณภาพสูงและบรรลุเป้าหมายที่ตกลงกันได้

1.10 การมีส่วนร่วมของชุมชนและความร่วมมือด้านผลกระทบทางสังคม (Community Engagement and Social Impact Partnerships): ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจเกี่ยวข้องกับโครงการริเริ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนและความร่วมมือที่มุ่งเน้นการจัดการผลกระทบทางสังคม ซึ่งอาจรวมถึงความพยายามร่วมกันในการปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน จัดการกับข้อกังวลด้านสิ่งแวดล้อม หรือส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปแบบของความร่วมมือการจัดการ
ภาครัฐและเอกชน

- ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnerships (PPPs))
- การใช้ทรัพยากรนอก (Outsourcing)
- การร่วมทุน (Joint Ventures):
- การดำเนินการสร้าง-ดำเนินการ-โอน (BOT) (Build-Operate-Transfer (BOT) Arrangements):
- ข้อตกลงสัมปทาน (Concession Agreements):
- การทำสัญญาบริการ (Service Contracting)
- สัญญาการจัดการ (Management Contracts)
- พันธมิตรเชิงกลยุทธ์และความร่วมมือ (Strategic Alliances and Partnerships):
- สัญญาตามผลการปฏิบัติงาน (Performance-Based Contracts):
- การมีส่วนร่วมของชุมชนและความร่วมมือด้านผลกระทบทางสังคม (Community Engagement and Social Impact Partnerships):

รูปที่ 1 รูปแบบของความร่วมมือการจัดการภาครัฐและเอกชน

การเลือกประเภทความร่วมมือขึ้นอยู่กับเป้าหมายของความร่วมมือ ลักษณะของโครงการ และความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ คำศัพท์เฉพาะและรูปแบบเฉพาะอาจแตกต่างกันไปตามภูมิภาคและอุตสาหกรรม

2. ผลการศึกษากฎการศึกษา

2.1 ต้นแบบความสำเร็จความร่วมมือของการจัดการภาครัฐและเอกชน

2.1.1 โมเดลการทำงานร่วมกันที่ประสบความสำเร็จ: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เป็นแบบอย่าง (PPP) มีลักษณะเฉพาะด้วยรูปแบบการทำงานร่วมกันที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการบูรณาการทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความรับผิดชอบของภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ โมเดลเหล่านี้มักเกี่ยวข้องกับการจัดตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ตามผลประโยชน์ โครงสร้างการกำกับดูแลที่ชัดเจน

และกลไกการแบ่งความเสี่ยงที่กำหนดไว้อย่างดี ตัวอย่างเช่น แผน PPP ที่ประสบความสำเร็จอาจอยู่ในรูปแบบของการเตรียมการแบบสร้าง-ดำเนินการ-โอน (BOT) สัมปทาน หรือการร่วมทุน โดยแต่ละแบบจำลองได้รับการปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและคุณลักษณะเฉพาะของโครงการ ความสำเร็จของแบบจำลองเหล่านี้มักมาจากกรอบสัญญาที่แข็งแกร่ง การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการมุ่งเน้นที่ความยั่งยืนในระยะยาว (Hodge and Greve, 2007)

2.1.2 ผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะ: แผน PPP ที่เป็นแบบอย่างมีผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อการให้บริการสาธารณะ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพ นวัตกรรม และคุณภาพโดยรวมของบริการ ความร่วมมือเหล่านี้มักนำไปสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น การส่งมอบโครงการได้ทันเวลา และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ผลกระทบขยายไปไกลกว่าผลลัพธ์ของโครงการที่เกิดขึ้นทันที ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างงาน และเพิ่มการเข้าถึงบริการที่จำเป็น ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า PPP ที่ประสบความสำเร็จมีศักยภาพในการแก้ไขช่องว่างในการให้บริการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคส่วนต่างๆ เช่น การคมนาคม การดูแลสุขภาพ และการศึกษา ลักษณะความร่วมมือของความคิดริเริ่มเหล่านี้ช่วยให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากร ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางชีวภาพระหว่างภาครัฐและเอกชน (Dye, 2006; Grimsey and Lewis, 2004)

2.1.3 ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ: แผน PPP ที่เป็นแบบอย่างมีปัจจัยความสำเร็จร่วมกันซึ่งมีส่วนทำให้เกิดประสิทธิผล ปัจจัยเหล่านี้รวมถึงกลยุทธ์การประเมินและการจัดการความเสี่ยงที่แข็งแกร่ง การจัดสรรความรับผิดชอบที่ชัดเจน ช่องทางการสื่อสารที่โปร่งใส และการสร้างเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงาน ความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จมักจะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น ผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความท้าทายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการ การจัดตำแหน่งสิ่งจูงใจระหว่างพันธมิตรภาครัฐและเอกชน ควบคู่ไปกับความมุ่งมั่นต่อความยั่งยืนในระยะยาว กลายเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ การวิจัยเกี่ยวกับ PPP ที่ประสบความสำเร็จเน้นย้ำถึงความสำคัญของความยืดหยุ่นในการเตรียมการตามสัญญาและแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อจัดการกับความท้าทายที่ไม่คาดฝัน (Yescombe, 2007; Hart, 2003)

2.1.4 ความท้าทายและบทเรียนที่ได้รับ: แม้จะประสบความสำเร็จ แต่ PPP ที่เป็นแบบอย่างก็ยังไม่รอดพ้นจากความท้าทาย การทำความเข้าใจและการเรียนรู้จากความท้าทายเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการปรับปรุงโมเดลการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ความท้าทายอาจรวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนโครงการ การเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจ และความจำเป็นสำหรับกลไกการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิผล บทเรียนที่ได้รับจาก PPP ที่เป็นแบบอย่างเน้นถึงความสำคัญของกรอบกฎหมายที่แข็งแกร่ง กระบวนการตรวจสอบสถานะอย่างเข้มข้น และความจำเป็นในการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง กลไกความโปร่งใสและความรับผิดชอบยังมีบทบาทสำคัญในการบรรเทาความท้าทายและสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการยอมรับและจัดการกับความท้าทาย PPP ที่เป็นแบบอย่างมีส่วนช่วยในการ

พัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและแนวปฏิบัติสำหรับความร่วมมือในอนาคต (Grimsey and Lewis, 2004; Hodge and Greve, 2007)

2.1.5 ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจ: แผน PPP ที่เป็นแบบอย่างแสดงให้เห็นผลกระทบเชิงบวกทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกเหนือไปจากผลลัพธ์ของโครงการที่เกิดขึ้นทันที การให้บริการคุณภาพสูง โครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการปรับปรุง และการสร้างงานมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน แผน PPP ที่ประสบความสำเร็จในสังคมมักจะเพิ่มการเข้าถึงบริการที่จำเป็น ส่งเสริมการไม่แบ่งแยก และจัดการกับความท้าทายทางสังคม ตัวอย่างเช่น แผน PPP ที่ประสบความสำเร็จในด้านการดูแลสุขภาพอาจส่งผลให้การเข้าถึงการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นและผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่ดีขึ้นสำหรับประชากร ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของแผน PPP ที่เป็นแบบอย่างตอกย้ำศักยภาพของแผนดังกล่าวในฐานะตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและการพัฒนาในวงกว้าง (Yescombe, 2007; Grimsey and Lewis, 2004)

กล่าวได้ว่า แผน PPP ที่เป็นแบบอย่างทำหน้าที่เป็นต้นแบบของความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จระหว่างภาครัฐและเอกชน จัดแสดงแบบจำลองที่มีประสิทธิภาพ ผลกระทบเชิงบวกต่อการให้บริการสาธารณะ ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ บทเรียนที่ได้รับจากความท้าทาย และผลประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจในวงกว้าง ตัวอย่างเหล่านี้มีส่วนให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าต่อวาทกรรมที่กำลังดำเนินอยู่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพแนวทางการทำงานร่วมกันเพื่อการให้บริการสาธารณะ

2.2 ความท้าทายความร่วมมือของการจัดการภาครัฐและเอกชน

2.2.1 ตัวอย่างของความล้มเหลวและบทเรียนที่ได้รับ: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ที่ท้าทายมีลักษณะเฉพาะคือกรณีของความล้มเหลวที่ให้กับเรียนอันมีค่าสำหรับโครงการริเริ่มการทำงานร่วมกันในอนาคต ความล้มเหลวอาจแสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ รวมถึงความล่าช้าของโครงการ ปัญหาทางการเงิน หรือการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการส่งมอบบริการที่ตั้งใจไว้ กรณีที่โดดเด่น เช่น โครงการโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ประสบความสำเร็จหรือการร่วมลงทุนด้านการให้บริการ ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความซับซ้อนและข้อผิดพลาดของ PPP บทเรียนที่ได้รับจากกรณีเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียด การคาดการณ์ทางการเงินที่สมจริง และความจำเป็นสำหรับกรอบสัญญาที่ชัดเจน นอกจากนี้ ผลกระทบของปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ตอกย้ำถึงความจำเป็นด้านความยืดหยุ่นและการจัดการแบบปรับตัวในข้อตกลง PPP (Hodge and Greve, 2007; Grimsey and Lewis, 2004)

2.2.2 ปัจจัยที่เอื้อต่อความท้าทาย: ปัจจัยหลายประการมีส่วนทำให้เกิดความท้าทายที่พรศพลังประชาชนต้องเผชิญ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ข้อพิจารณาทางการเงิน รวมถึงการจัดหาเงินทุนสำหรับโครงการไม่เพียงพอ หรือการประมาณการรายได้ในแง่ดีมากเกินไป อาจทำให้ความสามารถทางการเงินของ PPP ดึงเครียดได้ การประเมินและการจัดสรรความเสี่ยงที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับความท้าทายในการจัดการข้อตกลงตามสัญญาที่ซับซ้อน มักจะนำไปสู่ข้อพิพาทและการหยุดชะงักของโครงการ ปัจจัยทางการเมือง เช่น การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือทิศทางนโยบาย อาจทำให้เกิดความไม่แน่นอนและส่งผล

กระทบต่อความต่อเนื่องของโครงการ PPP นอกจากนี้ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่เพียงพอ การขาดความโปร่งใส และความล้มเหลวในการจัดผลประโยชน์ของพันธมิตรภาครัฐและเอกชน มีส่วนทำให้เกิดความท้าทายในการริเริ่มการทำงานร่วมกัน อิทธิพลซึ่งกันและกันของปัจจัยเหล่านี้เน้นย้ำถึงความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสมดุลผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ และการนำทางภูมิทัศน์แบบพลวัตของ PPP (Yescombe, 2007; Hart, 2003)

2.2.3 ความท้าทายด้านธรรมาภิบาลและกฎระเบียบ: ความท้าทายด้านธรรมาภิบาลและกฎระเบียบเป็นปัจจัยสำคัญต่อความยากลำบากที่พรรค PPP เผชิญ การออกแบบกำกับดูแลที่ไม่สอดคล้องหรือไม่ชัดเจนสามารถสร้างความไม่แน่นอนให้กับนักลงทุนเอกชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเต็มใจที่จะเข้าร่วมโครงการ PPP โครงสร้างการกำกับดูแลที่อ่อนแอและกลไกการติดตามที่ไม่เพียงพออาจส่งผลให้เกิดความไร้ประสิทธิภาพ การจัดการที่ผิดพลาด และการขาดความรับผิดชอบ การไม่มีสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยอาจนำไปสู่ความยากลำบากในการบังคับใช้สัญญา การปกป้องผลประโยชน์ของทุกฝ่าย และรับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานที่ตกลงกันไว้ การจัดการกับความท้าทายด้านธรรมาภิบาลและกฎระเบียบเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มความยืดหยุ่นและความสำเร็จของ PPP ในการให้บริการสาธารณะ (Dye, 2006; Grimsey and Lewis, 2004)

2.2.4 ข้อพิจารณาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม: พรรคพลังประชาชนที่ถูกท้าทายมักจะประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การให้ความสนใจไม่เพียงพอต่อผลกระทบทางสังคมของโครงการ รวมถึงประเด็นเรื่องการเข้าถึงความสามารถในการจ่ายได้ และการไม่แบ่งแยก สามารถนำไปสู่ความไม่พอใจและการต่อต้านของสาธารณะได้ ข้อกังวลด้านสิ่งแวดล้อม เช่น แนวทางปฏิบัติด้านความยั่งยืนที่ไม่เพียงพอหรือผลกระทบด้านลบต่อระบบนิเวศ อาจก่อให้เกิดความท้าทายทางกฎหมายและการประชาสัมพันธ์ การรับรองว่า PPP จะบูรณาการการประเมินทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และปฏิบัติตามหลักปฏิบัติที่มีจริยธรรมและความรับผิดชอบ เป็นสิ่งสำคัญในการบรรเทาความท้าทายเหล่านี้และส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างยั่งยืน (Daly, 2014; Hodge and Greve, 2007)

2.2.5 ปัญหาด้านความจุและความสามารถ: ความท้าทายในแผน PPP อาจเกิดขึ้นได้จากปัญหาด้านขีดความสามารถและขีดความสามารถทั้งภาครัฐและเอกชน ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ ทรัพยากรไม่เพียงพอ และการขาดประสบการณ์ในการจัดการโครงการที่ซับซ้อนอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐอาจประสบปัญหากับกระบวนการจัดซื้อ การกำกับดูแลโครงการ และการบริหารความเสี่ยง ในขณะที่พันธมิตรเอกชนอาจเผชิญกับความท้าทายในการให้บริการหรือการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน การจัดการกับปัญหาด้านขีดความสามารถและขีดความสามารถจำเป็นต้องมีการลงทุนในการพัฒนาทักษะ การถ่ายโอนความรู้ และการพัฒนาระบบนิเวศที่สนับสนุนซึ่งช่วยให้ทั้งสองภาคส่วนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการริเริ่มการทำงานร่วมกัน (Yescombe, 2007; Grimsey and Lewis, 2004)

ดังนั้นการทำความเข้าใจกรณีความล้มเหลวและปัจจัยที่ทำให้เกิดความท้าทายในโครงการ PPP ถือเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงความพยายามในการทำงานร่วมกันในอนาคต ข้อมูลเชิงลึกเหล่านี้เป็นรากฐาน

สำหรับการปรับปรุงโครงสร้างการกำกับดูแล กรอบการกำกับดูแล และกลยุทธการบริหารความเสี่ยง ซึ่งท้ายที่สุดจะช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและความสำเร็จของ PPP ในการให้บริการสาธารณะ

3. การประเมินผลกระทบ

3.1 ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจ

3.1.1 การประเมินผลประโยชน์สาธารณะ: ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) มักได้รับการประเมินในแง่ของผลประโยชน์ที่มอบให้แก่สาธารณะ แผน PPP ที่ประสบความสำเร็จสามารถส่งผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพและการเข้าถึงบริการสาธารณะ ตั้งแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปจนถึงการดูแลสุขภาพและการศึกษา เกณฑ์การประเมินประกอบด้วย การปรับปรุงการให้บริการ ประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น และการเข้าถึงที่เพิ่มขึ้นสำหรับสาธารณะ ตัวอย่างเช่น การดำเนินการ PPP อย่างดีในภาคการขนส่งอาจส่งผลให้เกิดการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ลดเวลาการเดินทาง และปรับปรุงการเคลื่อนย้ายโดยรวมของประชาชน นอกจากนี้ ผลประโยชน์อาจขยายไปถึงการสร้างงาน การพัฒนาทักษะ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของชุมชน การประเมินผลประโยชน์ต่อสาธารณะถือเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินความสำเร็จและคุณค่าทางสังคมของโครงการ PPP (Hodge and Greve, 2007; Grimsey and Lewis, 2004)

3.1.2 ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและความยั่งยืน: ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจของ PPP ถือเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญในการประเมินผลกระทบโดยรวมและความยั่งยืน ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอาจแสดงออกมาในรูปของการลงทุนภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสทางธุรกิจ พรรคพลเมืองประชาชนมักมีส่วนช่วยในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน สะพาน และสาธารณูปโภค ซึ่งในทางกลับกันจะสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและกระตุ้นการพัฒนาในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค ความยั่งยืนของผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับความสามารถของ PPP ในการสร้างมูลค่าระยะยาวและรักษาความสามารถในการดำรงอยู่ทางการเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิจารณาต่างๆ เช่น การแบ่งปันความเสี่ยงและผลตอบแทนอย่างเหมาะสม การคาดการณ์ทางการเงินที่สมจริง และการสร้างแบบจำลองรายได้ที่รับประกันความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนเป็นส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจผลกระทบระยะยาวของ PPP ต่อภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจ (Yescombe, 2007; Hart, 2003)

3.1.3 การไม่แบ่งแยกทางสังคมและความเสมอภาค: ผลกระทบทางสังคมของ PPP ขยายไปถึงความครอบคลุมและความเสมอภาค ซึ่งสะท้อนถึงผลกระทบต่อกลุ่มประชากรที่หลากหลาย PPP ที่ประสบความสำเร็จให้ความสำคัญกับการไม่แบ่งแยกทางสังคมโดยทำให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นได้ โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวอย่างเช่น แผน PPP ในด้านการดูแลสุขภาพควรมุ่งเป้าไปที่การให้บริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพแก่ประชากรทั้งในเมืองและชนบท โดยจัดการกับความแตกต่างในการเข้าถึงการประเมิน การไม่แบ่งแยกทางสังคมเกี่ยวข้องกับการประเมินขอบเขตที่พรรคพลเมืองประชาชนมีส่วนในการลดความไม่เท่าเทียมทางสังคมและปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนชายขอบ การพิจารณาความ

เสมอภาคในการให้บริการและการให้บริการในราคาที่เอื้อถึงถือเป็นมิติสำคัญในการกำหนดความสำเร็จทางสังคมของ PPP (Daly, 2014; Ansell and Gash, 2008)

3.1.4 การจ้างงานและการพัฒนาทักษะ: พรรคพลังประชาชนมีศักยภาพที่จะมีส่วนสำคัญต่อการจ้างงานและการพัฒนาทักษะภายในชุมชนที่ให้บริการ การก่อสร้าง การดำเนินงาน และการบำรุงรักษาโครงการโครงสร้างพื้นฐานมักจะสร้างโอกาสในการจ้างงาน ซึ่งส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ พรรคพลังประชาชนอาจเกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาทักษะและการริเริ่มการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น การประเมินผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของพรรค PPP จำเป็นต้องมีการตรวจสอบขอบเขตที่ความร่วมมือเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนการจ้างงานที่ยั่งยืน การถ่ายทอดทักษะ และการยกระดับสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของชุมชน (Provan and Kenis, 2008; Grimsey and Lewis, 2004)

3.1.5 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม: นอกเหนือจากมิติทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแล้ว ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของ PPP ยังถือเป็นการพิจารณาที่สำคัญอีกด้วย PPP ที่ประสบความสำเร็จผสมผสานแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมประสิทธิภาพของทรัพยากร ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด และยึดมั่นในมาตรฐานสีเขียว ซึ่งรวมถึงการพิจารณาต่างๆ เช่น ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางปฏิบัติในการจัดการขยะ และการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของ PPP เกี่ยวข้องกับการประเมินการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ระบบนิเวศและความเป็นอยู่ที่ดีของสิ่งแวดล้อมในระยะยาว (Daly, 2014; Yescombe, 2007)

ดังนั้นผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของแผน PPP มีหลายแง่มุม ครอบคลุมผลประโยชน์ต่อสาธารณะ ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมทางสังคม การจ้างงานและการพัฒนาทักษะ และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินมิติเหล่านี้อย่างครอบคลุมถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลเพื่อให้มั่นใจว่าพรรคพลังประชาชนมีส่วนช่วยในการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 มุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.2.1 มุมมองของหน่วยงานภาครัฐ: หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และมุมมองของหน่วยงานเหล่านี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญเกี่ยวกับความสำเร็จ ความท้าทาย และประสิทธิผลโดยรวมของโครงการริเริ่มการทำงานร่วมกัน หน่วยงานภาครัฐมักมองว่า PPP เป็นกลไกในการใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญ นวัตกรรม และเงินทุนของภาคเอกชนในการให้บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน มุมมองเชิงบวกจากหน่วยงานภาครัฐอาจเน้นย้ำถึงประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ความคุ้มค่าและความสามารถในการแก้ไขช่องว่างของโครงสร้างพื้นฐานผ่าน PPP อย่างไรก็ตาม ความท้าทายต่างๆ เช่น อุปสรรคด้านกฎระเบียบ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และความจำเป็นในการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ อาจสะท้อนให้เห็นในมุมมองของพวกเขาด้วย การประเมินมุมมองของหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าพรรคพลังประชาชนสอดคล้องกับเป้าหมายนโยบายสาธารณะอย่างไร มีส่วนสนับสนุนวัตถุประสงค์ในการให้บริการ และสำรวจความซับซ้อนของการบริหารรัฐกิจ (Hodge and Greve, 2007; Yescombe, 2007)

3.2.2 ผลตอบรับจากพันธมิตรภาคเอกชน: ผลตอบรับจากภาคีภาคเอกชนมีส่วนสำคัญในการประเมินความน่าดึงดูดใจของพรรคพลังประชาชนในฐานะกลไกการทำงานร่วมกัน หน่วยงานภาคเอกชนมีส่วนร่วมใน PPP โดยคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน นำเสนอโซลูชันที่เป็นนวัตกรรม และเข้าถึงโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ผลตอบรับเชิงบวกมักเน้นย้ำถึงศักยภาพในการสร้างรายได้ กลไกการแบ่งปันความเสี่ยงและความสามารถในการใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญในการพัฒนาและการจัดการโครงการ อย่างไรก็ตาม พันธมิตรภาคเอกชนอาจให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความท้าทาย เช่น ความไม่แน่นอนด้านกฎระเบียบ ความซับซ้อนของสัญญา และความจำเป็นสำหรับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้ออำนวย การทำความเข้าใจมุมมองของหุ้นส่วนภาคเอกชนถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการระบุพื้นที่ที่ต้องปรับปรุง ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อธุรกิจ และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในโครงการ PPP (Hart, 2003; Grimsey and Lewis, 2004)

3.2.3 การตัดสินใจร่วมกันและการแบ่งปันความเสี่ยง: มุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐและพันธมิตรภาคเอกชน ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจร่วมกันภายในพรรคพลังประชาชน มุมมองเชิงบวกมักบ่งบอกถึงการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การตัดสินใจร่วมกัน และการจัดสรรความเสี่ยงและความรับผิดชอบอย่างสมดุล ความท้าทายในการตัดสินใจร่วมกันอาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างในลำดับความสำคัญ ความคาดหวัง และการรับรู้ถึงการกระจายผลประโยชน์ การประเมินมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับระดับความไว้วางใจและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จโดยรวมและความยั่งยืนของ PPP (Provan and Kenis, 2008; Ansell and Gash, 2008)

3.2.4 การรับรู้ของสาธารณะและการมีส่วนร่วมของชุมชน: นอกเหนือจากหน่วยงานภาครัฐและหุ้นส่วนภาคเอกชนแล้ว การรับรู้ของสาธารณะและการมีส่วนร่วมของชุมชนถือเป็นแง่มุมสำคัญของมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ PPP ความคิดเห็นของประชาชนทั่วไป ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรพัฒนาเอกชนมีส่วนทำให้เกิดความชอบธรรมทางสังคมและการยอมรับโครงการ PPP การรับรู้ของสาธารณชนในเชิงบวกอาจเป็นผลมาจากคุณภาพการบริการที่ดีขึ้น โครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการปรับปรุง และการเข้าถึงที่เพิ่มขึ้นในทางกลับกัน ผลตอบรับเชิงลบอาจเกิดขึ้นจากความกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการจ่าย ความเท่าเทียมทางสังคม หรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การประเมินมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำเป็นต้องมีความเข้าใจในบริบททางสังคมที่กว้างขึ้น และขอบเขตที่ PPP สอดคล้องกับค่านิยมและความคาดหวังสาธารณะ (Daly, 2014; Ansell and Gash, 2008)

3.2.5 บทเรียนที่ได้รับและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง: มุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้บทเรียนที่มีคุณค่าและโอกาสในการปรับปรุงการออกแบบและการนำ PPP ไปใช้อย่างต่อเนื่อง ผลตอบรับจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและพันธมิตรภาคเอกชนมีส่วนช่วยในการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด แนวปฏิบัติ และการปรับนโยบาย การทำความเข้าใจความท้าทายที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องเผชิญช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายสามารถจัดการกับปัญหาข้อขัดแย้งด้านกฎระเบียบ เพิ่มความโปร่งใส และปรับปรุงกรอบสัญญาได้ กระบวนการเรียนรู้ซ้ำ

จากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนช่วยในการพัฒนาและการสุของมของแบบจำลอง PPP ซึ่งส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการทำงานร่วมกันอย่างยั่งยืน (Provan and Kenis, 2008; Yescombe, 2007)

ดังนั้นมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งครอบคลุมหน่วยงานภาครัฐและพันธมิตรภาคเอกชน เป็นส่วนสำคัญในการประเมินและปรับปรุงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน การทำความเข้าใจมุมมองความคาดหวัง และความท้าทายที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนช่วยในการพัฒนาโมเดลการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับผลประโยชน์ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การอภิปรายผล

1. แนวโน้มใหม่ของ PPP ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) กำลังพบกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งขับเคลื่อนโดยแนวโน้มการพัฒนาทั่วโลก แนวโน้มที่โดดเด่นสองประการที่กำหนดภูมิทัศน์ของ PPP ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมในรูปแบบการทำงานร่วมกัน

1.1 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี: ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ เราได้เห็นการบูรณาการเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในโครงการ PPP ซึ่งเป็นการปฏิวัติวิธีส่งมอบบริการและการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีต่างๆ เช่น Internet of Things (IoT) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อกเชน ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลในโครงการริเริ่ม PPP ตัวอย่างเช่น ในโครงการเมืองอัจฉริยะสามารถใช้เซ็นเซอร์ IoT สำหรับการตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานของเมืองแบบเรียลไทม์ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากร และปรับปรุงการให้บริการ การรวมตัวกันของเทคโนโลยีขั้นสูงไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของโครงการเท่านั้น แต่ยังแนะนำมิติใหม่ของการบริหารความเสี่ยงและความยืดหยุ่นในการดำเนินงานใน PPPs

1.2 นวัตกรรมในรูปแบบการทำงานร่วมกัน: โมเดล PPP แบบดั้งเดิมกำลังเปิดทางให้กับโครงสร้างการทำงานร่วมกันเชิงนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความซับซ้อนของโครงการสมัยใหม่ได้ดียิ่งขึ้น โมเดลไฮบริดที่ผสมผสานองค์ประกอบของรูปแบบ PPP ต่างๆ กำลังได้รับความนิยม นอกจากนี้ โมเดลตามผลลัพธ์ ซึ่งพันธมิตรส่วนตัวจะได้รับค่าตอบแทนตามความสำเร็จของการวัดประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ล่วงหน้า กำลังแพร่หลายมากขึ้น นวัตกรรมเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความยืดหยุ่น การแบ่งปันความเสี่ยง และการให้ความสำคัญกับผลลัพธ์มากกว่าปัจจัยนำเข้า การเกิดขึ้นของแบบจำลองการทำงานร่วมกันที่ปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของแต่ละโครงการมีส่วนช่วยในการปรับตัวและความยั่งยืนของ PPP ในภาคส่วนต่างๆ

1.3 การบูรณาการแนวปฏิบัติที่ยั่งยืน: การให้ความสำคัญกับความยั่งยืนที่เพิ่มมากขึ้นกำลังปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ของ PPP มีการตระหนักรู้เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของโครงการ กระตุ้นให้มีการบูรณาการแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน พรรคพลังประชาชนกำลังผสมผสานเทคโนโลยีสีเขียว การออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการประเมินผลกระทบทางสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายความยั่งยืนที่กว้างขึ้น นักลงทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญกับโครงการที่แสดงให้เห็นถึงความ

รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและมีส่วนสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ถึงผลกระทบระยะยาวของโครงการโครงสร้างพื้นฐานที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม (Finn, 2017)

1.4 โลกาภิวัตน์และความร่วมมือข้ามพรมแดน: โลกาภิวัตน์ของตลาดและเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อธรรมชาติของ PPP ซึ่งนำไปสู่ความร่วมมือข้ามพรมแดนมากขึ้น สมาคมและความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญและแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย ความร่วมมือข้ามพรมแดนทำให้เกิดการแบ่งปันความรู้ ทรัพยากร และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับโลก แนวโน้มนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาเครือข่ายความคิดริเริ่ม PPP ที่เชื่อมโยงและพึ่งพาซึ่งกันและกันมากขึ้น ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกันเพื่อจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อนในภูมิภาคต่างๆ

1.5 เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล: แพลตฟอร์มดิจิทัลและเทคโนโลยีการสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน PPP แพลตฟอร์มออนไลน์อำนวยความสะดวกในการสื่อสารที่โปร่งใส การแบ่งปันข้อมูลแบบเรียลไทม์ และการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แนวโน้มนี้ส่งเสริมการไม่แบ่งแยก โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย รวมถึงสาธารณชน มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการพัฒนาและติดตามโครงการ เครื่องมือการมีส่วนร่วมทางดิจิทัลมีส่วนช่วยสร้างความไว้วางใจ ลดความไม่สมดุลของข้อมูล และสร้างความมั่นใจว่าผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดได้รับการพิจารณาตลอดวงจร PPP (Grossi and Macheridis, 2020)

ดังนั้นภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของ PPP นั้นโดดเด่นด้วยการบูรณาการทางเทคโนโลยี โมเดลการทำงานร่วมกันที่เป็นนวัตกรรม ข้อพิจารณาด้านความยั่งยืน ความร่วมมือข้ามพรมแดน และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เพิ่มขึ้น แนวโน้มเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการตอบสนองแบบพลวัตต่อความท้าทายและโอกาสในสภาพแวดล้อมระดับโลกที่รวมสมัย ซึ่งกำหนดแนวทางในอนาคตของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

2. พื้นที่สำหรับการวิจัยเพิ่มเติมในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP)

2.1 มุมมองที่ยังไม่ได้สำรวจของ PPP: แม้จะมีการวิจัยอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับ PPPs แต่มีหลายแง่มุมที่ยังคงมีการสำรวจไม่เพียงพอ ทำให้เกิดโอกาสในการสอบสวนเพิ่มเติม ประเด็นหนึ่งดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของพรรคพลังประชาชนต่อชุมชนท้องถิ่น การทำความเข้าใจว่าโครงการ PPP มีอิทธิพลต่อการสร้างงาน การกระจายรายได้ และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมในระดับชุมชนอย่างไร สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ บทบาทของ PPP ในการรับมือกับความท้าทายระดับโลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและวิกฤตด้านสาธารณสุข เป็นสิ่งที่รับประกันว่าจะมีการสำรวจเพิ่มเติม การตรวจสอบศักยภาพของพรรคพลังประชาชนเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและความสามารถในการฟื้นตัวเมื่อเผชิญกับความท้าทายที่ไม่คาดฝันเป็นหนทางที่ดีสำหรับการวิจัย (Savas, 2000)

2.2 ช่องว่างในงานเขียนที่เกี่ยวข้อง: แม้จะมีผลงานเขียนทางวิชาการเกี่ยวกับ PPP มากมาย แต่ก็มีช่องว่างที่น่าสังเกตซึ่งสมควรได้รับความสนใจจากนักวิชาการเพิ่มเติม ช่องว่างประการหนึ่งคือการสำรวจบทบาทของปัจจัยทางวัฒนธรรมและบริบทอย่างจำกัดในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ PPP ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวแปรบริบทสามารถส่งผลกระทบต่อพลวัตของการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การวิจัยที่ระบุว่าปัจจัยทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการเจรจา การดำเนินการ และผลลัพธ์ของแผน PPP อย่างไร สามารถให้ความเข้าใจที่ครอบคลุมมากขึ้นเกี่ยวกับความร่วมมือเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นสำหรับการวิจัยที่ตรวจสอบมิติทางจริยธรรมของ PPP อย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความยุติธรรมทางสังคม การสำรวจผลกระทบทางจริยธรรมของแนวทางปฏิบัติของพรรคพลังประชาชนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการรับรองความร่วมมือที่มีความรับผิดชอบและเท่าเทียมกัน (Grimsey and Lewis, 2004)

โดยสรุป พื้นที่สำหรับการวิจัยเพิ่มเติมในโครงการ PPP รวมถึงการสำรวจมิติที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่น ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมต่อชุมชนท้องถิ่น และบทบาทของ PPP ในการรับมือกับความท้าทายระดับโลก นอกจากนี้ การแก้ไขช่องว่างในผลงานเขียนทางวิชาการที่มีอยู่โดยการเจาะลึกถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมและการพิจารณาด้านจริยธรรมจะส่งผลให้มีความเข้าใจที่ละเอียดถี่ถ้วนและครอบคลุมมากขึ้นเกี่ยวกับพลวัตของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

บทสรุป

การสำรวจความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ได้เปิดเผยข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญ การตรวจสอบแนวโน้มที่เกิดขึ้น แง่มุมที่ยังไม่ได้สำรวจ และบทเรียนที่ได้รับ มีส่วนช่วยให้เข้าใจภูมิทัศน์แบบพลวัตของ PPP อย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมในรูปแบบการทำงานร่วมกัน และการพิจารณาถึงความยั่งยืน กลายเป็นแนวโน้มสำคัญที่กำหนดอนาคตของ PPP บทเรียนที่ได้เรียนรู้เน้นถึงความสำคัญของการระบุกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จและการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดทั่วไป ซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการตัดสินใจอย่างรอบรู้ในความพยายามร่วมกันในอนาคต

ผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติและนโยบายมีความลึกซึ้ง ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ประโยชน์จากกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จที่ระบุและบทเรียนที่ได้รับเพื่อปรับแต่งกรอบ PPP คำแนะนำสำหรับการส่งเสริม PPP ที่มีประสิทธิผลและข้อพิจารณาด้านกฎระเบียบให้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปปฏิบัติได้สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ การนำไปปฏิบัติ และการกำกับดูแลโครงการริเริ่มความร่วมมือ การค้นพบนี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในกระบวนการจัดซื้อที่โปร่งใส การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการกรอบการกำกับดูแลที่ปรับเปลี่ยนได้ เพื่อให้มั่นใจถึงความสำเร็จและความยั่งยืนของ PPP ด้วยการรวมความหมายเหล่านี้เข้ากับการปฏิบัติและนโยบาย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวมของความพยายามในการทำงานร่วมกันได้

แนวโน้มอนาคตของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน แนวทางของ PPP ที่ร่วมมือกันดูเหมือนจะสดใสแต่ก็มีความท้าทาย ภูมิทัศน์กำลังพัฒนาไปพร้อมกับการบูรณาการเทคโนโลยี โมเดลการทำงานร่วมกันที่เป็นนวัตกรรม และการเน้นความยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น บทเรียนที่เรียนรู้จากทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวเป็นแนวทางในการนำทางความซับซ้อนของโครงการในอนาคต เนื่องจากความท้าทายระดับโลกจำเป็นต้องมีการแก้ปัญหาข้ามภาคส่วน PPP จึงมีแนวโน้มที่จะมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองความต้องการของสังคมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังเพื่อจัดการกับความท้าทายที่กำลังดำเนินอยู่ ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้แน่ใจว่าความพยายามในการทำงานร่วมกันให้ความสำคัญกับการพิจารณาด้านจริยธรรม ความโปร่งใส และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน อนาคตของพรรคพลังประชาชนขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การปรับตัว และการปลูกฝังความร่วมมือที่ส่งเสริมผลลัพธ์เชิงบวกทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นการตรวจสอบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนนี้ไม่เพียงแต่ทำให้เราเข้าใจแนวโน้มในปัจจุบันมากขึ้น แต่ยังให้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ สำหรับการกำหนดอนาคตของความร่วมมือเหล่านี้ เนื่องจากความพยายามในการทำงานร่วมกันยังคงเป็นแนวทางในการจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อน ข้อค้นพบจากการสำรวจครั้งนี้มีส่วนช่วยในการเสวนาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และมีจริยธรรมระหว่างภาครัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะ

1. บทเรียนที่ได้รับ

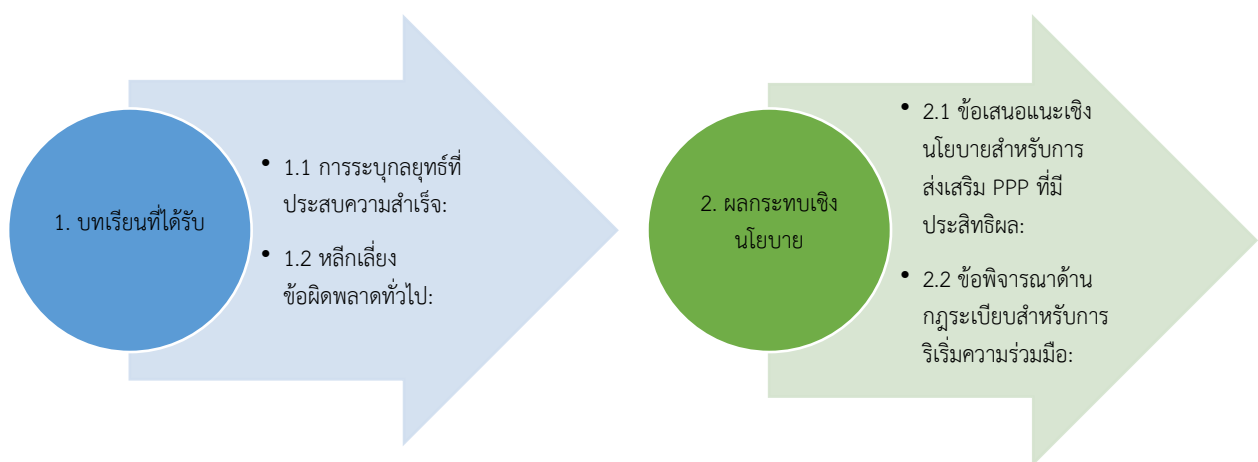
1.1 การระบุกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จ: บทเรียนที่ได้รับจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ก่อนหน้านี้นี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ การวิจัยควรเจาะลึกกรณีศึกษาของโครงการ PPP ที่ดำเนินการอย่างดี เพื่อระบุปัจจัยร่วมที่เอื้อต่อความสำเร็จ ซึ่งอาจรวมถึงกลไกการแบ่งปันความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และรูปแบบการจัดหาเงินทุนที่เป็นนวัตกรรม การวิเคราะห์กลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จสามารถให้ข้อมูลแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและเป็นแนวทางในการริเริ่ม PPP ในอนาคตไปสู่ผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ

1.2 หลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดทั่วไป: สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันคือการสำรวจหลุมพรางและความท้าทายทั่วไปที่พบในพรรคพลังประชาชน การวิจัยควรมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจปัจจัยที่ทำให้เกิดความล่าช้าของโครงการ ต้นทุนเกิน หรือข้อพิพาทระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้วยการระบุและแยกแยะความท้าทายเหล่านี้ ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานสามารถพัฒนามาตรการเชิงรุกเพื่อลดความเสี่ยงและหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดซ้ำ บทเรียนที่ได้รับจากความล้มเหลวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงกรอบการทำงาน PPP และเพิ่มความยืดหยุ่นโดยรวมของความคิดริเริ่มในการทำงานร่วมกัน

2. ผลกระทบเชิงนโยบาย

2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการส่งเสริม PPP ที่มีประสิทธิผล: การวิจัยในพื้นที่นี้ควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายได้รับคำแนะนำเชิงนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อส่งเสริม PPPs ที่มีประสิทธิผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบกรอบทางกฎหมาย การเงิน และสถาบันที่ครอบคลุมซึ่งสนับสนุนความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จ ข้อเสนอแนะอาจรวมถึงแนวทางสำหรับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่โปร่งใส กลไกการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง ผู้กำหนดนโยบายสามารถใช้ข้อมูลเชิงลึกเหล่านี้เพื่อกำหนดนโยบายที่สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการดำเนินการ PPP ที่ประสบความสำเร็จ

2.2 ข้อพิจารณาด้านกฎระเบียบสำหรับการริเริ่มความร่วมมือ: การทำความเข้าใจแนวกฎระเบียบเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความสำเร็จของ PPP การวิจัยควรสำรวจข้อพิจารณาด้านกฎระเบียบที่ส่งผลกระทบต่อ การเริ่มต้น การดำเนินการ และความสมบูรณ์ของโครงการริเริ่มความร่วมมือ ซึ่งรวมถึงการวิเคราะห์กรอบทางกฎหมาย ข้อกำหนดในการปฏิบัติตาม และบทบาทของหน่วยงานกำกับดูแลในการกำกับดูแลโครงการ PPP ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านกฎระเบียบสามารถแจ้งผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการออกแบบกรอบการทำงานที่สร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของพันธมิตรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้มั่นใจว่าการทำงานร่วมกันจะยุติธรรมและโปร่งใส

รูปที่ 2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ดังนั้น บทเรียนที่ได้รับจากกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จและข้อผิดพลาดทั่วไปในแผน PPP ถือเป็นแนวทางที่มีคุณค่าสำหรับโครงการริเริ่มในอนาคต นอกจากนี้ ผลกระทบของนโยบาย รวมถึงข้อเสนอแนะและการพิจารณาด้านกฎระเบียบ มีส่วนช่วยในการพัฒนากรอบการทำงานที่แข็งแกร่งซึ่งเอื้อให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนระหว่างภาครัฐและเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- อุมา ศรีสุข. (2565). *การบริหารจัดการแบบร่วมมือกับระหว่างภาครัฐและภาคส่วนต่างๆ ในสังคม*. สืบค้นเมื่อ วันที่ 19 มกราคม 2567 จาก https://wiki.ocsc.go.th/_media/อุมา_ศรีสุข15.pdf.
- Ansell, C. and Gash, A. (2008). Collaborative governance in theory and practice. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18(4), 543 - 571.
- Bovaird, T. and Löffler, E. (2014). *Public management and governance*. London: Routledge.
- Bryson, J. M., Crosby, B. C. and Bloomberg, L. (2015). Public value governance: Moving beyond traditional public administration and the new public management. *Public Administration Review*, 75(5), 680 - 690.
- Daly, H. E. (2014). *From Uneconomic Growth to a Steady-State Economy*. Massachusetts: Edward Elgar Publishing.
- Dye, T. R. (2006). *Top-down Policymaking*. London: Chatham House Publishers.
- Emerson, K., Nabatchi, T. and Balogh, S. (2012). An integrative framework for collaborative governance. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 22(1), 1-29.
- Finn, M. G. (2017). The greenfield of public-private partnerships. *The Review of Financial Studies*, 30(9), 3189 - 3224.
- Freeman, R. E. (1984). *Strategic Management: A Stakeholder Approach*. Boston: Pitman.
- Grimsey, D. and Lewis, M. K. (2004). *Public-private partnerships: The worldwide revolution in infrastructure provision and project finance*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing.
- Grossi, G. and Macheridis, N. (2020). Public-private partnerships in the age of digitalization: A systematic literature review. *International Journal of Project Management*, 38(5), 284 - 305.
- Hart, O. (2003). Incomplete Contracts and Public Ownership: Remarks, and an Application to Public-Private Partnerships. *The Economic Journal*, 113(486), C69 - C76.
- Hodge, G. A. and Greve, C. (2007). Public-Private Partnerships: An International Performance Review. *Public Administration Review*, 67(3), 545 - 558.
- Moore, M. H. (1995). *Creating Public Value: Strategic Management in Government*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- North, D. C. (1991). Institutions. *Journal of Economic Perspectives*, 5(1), 97 - 112.
- Osborne, D. (2000). *Reinventing Government: How the Entrepreneurial Spirit is Transforming the Public Sector*. New York: Plume.

- Provan, K.G. and Kenis, P. (2008). Modes of network governance: Structure, management, and effectiveness. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18(2), 229 - 252.
- Provan, K.G. and Milward, H.B. (1995). A preliminary theory of inter-organizational network effectiveness: A comparative study of four community mental health systems. *Administrative Science Quarterly*, 40(1), 1 - 33.
- Rhodes, R.A.W. (1996). The New Governance: Governing without Government. *Political Studies*, 44(4), 652 - 667.
- Savas, E. S. (2000). *Privatization and Public-Private Partnerships*. New York: Chatham House Publishers.
- Williamson, O.E. (1985). *The Economic Institutions of Capitalism*. New York: Free Press.
- Yescombe, E.R. (2007). *Public-Private Partnerships: Principles of Policy and Finance*. Oxford: Butterworth-Heinemann.